

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2019. május 12.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

BEZÁRT KERT

Énekek: 150,1; 166; 628,1/3; 89,1/7

Lekció: Énekek éneke 4,1-11

Alapige: Énekek éneke 4,12-5,1

Bezárt kert az én húgom, jegyesem, elzárt forrás, lepecsételt kút. Csemetéid gránátalmakert, édes gyümölcsökkel együtt, ciprusokkal és nárdusokkal. Nárdus és sáfrány, jó illatú nád és fahéj, mindenféle tömjéntermő fával, mirha és aloé, sokféle drága illatszerrel. Kerti forrás, élő víz kútfeje, mely a Libanonról folyik. Ébredj föl, északi szél, és jöjj el, déli szél, fújj a kertemre, hadd áradjon drága illata! Jöjjön el szerelmesem a kertjébe, és egye pompás gyümölcsét. Bejöttem a kertembe, én húgom, jegyesem, szedem a mirhámot balsamommal együtt, eszem a lépes mézemet színmézemmel együtt, iszom a boromat tejemmel együtt. Egyetek, igyatok, barátaim, és részegedjete meg, szeretteim!

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, a mennyei dicsőségben tökéletességben hatalmasan zeng a „szent, szent, szent a seregeknek Ura”, és óriási kiváltság az nekünk, hogy ha talán nem is olyan tökéletesen, de mégis kegyelmet nyert bűnösökként szívből és örömmel hangozhat a mi ajkunkon is így a gyülekezet közösségében minősítetten, hogy te kicsoda vagy, szentséged, igazságod, kegyelmed és irgalmad Jézus Krisztusban lett valósággá számunkra. Áldunk azért is, Atyánk, mert énekelhettük, milyen boldogító rád tekinteni, látni az Úr Jézust hitben.

Ennél már csak az lehet nagyobb a számunkra, Urunk, ha azt láthatjuk hitben, ahogy te érzel, ahogyan te munkálkodol, és köszönjük, hogy itt is egyedül Jézusban vagy ismerhető.

Pontosan ezért kérjük ma is, hogy a te igéd üzenetében ragyogtasd föl az Úr Jézusról szóló evangéliumot. De Urunk, arra kérünk, hogy az Úr Jézus személyében is hadd tudjunk úgy gyönyörködni, hogy láthassuk őt, aki szintén gyönyörködik övéiben.

És ha valaki még közülünk nem tartozna szív szerint Jézushoz, nem követője még, köszönjük, hogy ma is el lehet fogadni a kegyelmet, a szabadítást. Hiszen csak akkor lehet igazán e földi életben is boldog életünk, minden baj és nehézség között, megpróbáltatások közepette is békességgel és csendes boldogsággal eltelő, hogyha mindig látjuk az Urat, aki pedig lát bennünket és nemcsak lát, hanem szeret.

Köszönjük, hogy Szentlelked és igéd által ezért is szólni akarsz ma hozzánk.

Ámen.

Igehirdetés

Nem régen voltunk a fiatalokkal együtt Cegléden csendeshétvégén egy ifjúsági szállón, de gyönyörű réten kis tavakkal, fákkal, bokrokkal díszített helyen, ahol lehetett jókat sétálni. Nagyon emlékezetes volt a szombat este, amikor naplementében gyönyörködhettünk, ahogy megcsillant a napnak a színe a kis tavacskákon. Tényleg, ahogy ott a fiúkkal, lányokkal együtt sétáltunk, rengeteg fotó is készült, mert gyönyörű volt. Milyen lesz majd a Budakeszi Arborétumban május 25-én a családi csendesnapon, ahova hívogatom is a testvéreket, fiatalok és idősebbek egyaránt jöhetnek, jöjjetek. Aki már járt ott, tudja, ott is gyönyörű a táj, a kert.

Azt nem tudom, hogy szebb volt-e az az ókori kert, amelyről itt a Szentírásban olvasunk az Énekek Énekében, de az biztos, hogy legalább olyan szép kellett, hogy legyen. Főleg azért is, mert ez minden valószínűség szerint királyi kert, a királynak a gyönyörű kertje, ráadásul bezárt kert – ahogy hallottuk –, bekerített, berekesztett kert. Hogyha pedig szemet gyönyörködtető lehetett a látványa, számunkra, akik a Bibliában olvassuk, szívet melengető lehet a látványnak a bibliai kijelentés miatti üzenete.

Arról van szó ugyanis ebben a bibliai könyvben, hogy hogyan szeret Isten, milyen Istennek az érzése, a vágya népe iránti szeretetében, a velük megélt szeretet közösségében. Ebben pedig övéinek a boldog élete mi mindenben mutatkozik meg és minősítetten – mert ez a bibliai könyv szól erről is természetesen – a házasságban. Akik házasságban élnek a gyülekezetben, családban, azok minősítetten is tapasztalhatják ennek a bibliai könyvnek az üzenetében Isten érzésének, vágyának valóságát és a szeretetközösséget ebben a kegyelmi ajándékában Istennek, amit a házasságban adott.

Néhány gondolatban magáról a szent iratról, azután pedig a bekerített kert igei gondolatnak az üzenetéről. Hadd legyen bátorításul, ha kell, vigasztalásul nekünk.

Az Énekek Éneke az az ószövetségi bibliai kijelentés, könyv, amely Isten kijelentése. Ez nagyon fontos! Természetes ez számunkra, de vannak, akik nehezen fogadják el, hogy egy ilyen témájú, ilyen kifejezéseket is tartalmazó könyv

hogyan tartozhatna Istenhez. Túl intim, talán még a 18+ jelzést is oda kellene tenni, hogyha a tévében akarnák akár csak felolvasni is. De Isten kijelentése, amely bemutatja, milyen ajándékot adott Isten a teremtés óta a szerelemben, a férfi és a nő között ismerkedésük, a jegyességük és a házasság idején. És ebben mögöttes értelemben az Úr és a népe közötti szeretetközösséget nyilatkoztatja ki. Egy rabbi régen ezért nevezte a szent iratok legszentebbikének ezt a könyvet. Mert nem is csupán Isten akaratáról, Istennek döntéseiről – amelyek olyan ridegnek is tűnnek olyanoknak, akik nem ismerik az Urat –, hanem az akaratok, döntések mögött levő legmélyebb indulatokról, érzésekről beszél. És ugyanez jellemző az övéi életében is, akik házasságban élnek – hadd mondjam újra –, minősítetten.

A szerzője Isten, a leírója akár Salamon is lehetett. Egy biztos: ebben a könyvben gyönyörű szép költői stílusban arról a titokról szól, amelyet az újszövetségi kijelentésben, írásban Pálon keresztül az Efézusi levélben így írt le Isten igéje, ahol szintén a házasság és az Úr Jézus és az ő népe közti szeretetkapcsolatát minősíti és leírja a kijelentés. A legvégén ennek az 5. részbeli kijelentésnek így szól: „Felette nagy titok ez: de én a Krisztusról és az egyházzal szólok. Hanem azért ti is egyen-egyen, ki-ki az ő feleségét úgy szeresse, mint önmagát; az asszony pedig meglássa, hogy félje a férjét.” Félje – azaz tisztelje a férjét.

Isten kijelentett titka a házasságban arról, hogy milyen szeretet van Isten és a népe között, de aki ezt megérti – visszautal a kijelentésben –, akkor ezt a fajta szeretetet hogyan élheti meg a házasságban, amellyel példázza ebben a költői műben Isten az ő szeretetét. Jézusra mutat tehát ez az ószövetségi könyv is nagyon mélyen, nagyon természetesen.

Számunkra a bibliai kijelentésben abban lesz nagyon bátorító üzenetté valóban, ha látjuk, hogyan szeret az Úr, milyen az ő népével való kapcsolata és mindez hogyan mutatkozik meg az egyén, a hívő ember, illetve a közösség életében, akár a házastársi közösségben is minősítetten.

A 4. részben a menyasszony szépségét írja le oly módon, hogy a király, a szerelmes vőlegény elmondja, mit érez, mit gondol menyasszonyáról. Fontos tehát, hogy Isten szól, Isten nyilatkoztatja ki, hogy mit érez hívő gyermeke iránt, milyennek érzi, látja az ő népét. Mikor ezt a kifejezést olvashatjuk a rész elején: „Ímé szép vagy, én mátkám, ímé szép vagy” – rögtön meg kell állni. Ezzel indítja, kétszeresen beszél a szépségről, ráadásul mindkétszer 'íme' szócskával kiemelve, tehát nagyon-nagyon fontos. Isten el akarja mondani, hogy mit is lát, és milyennek is látja ezt az ő szépségét és szépségében.

Ha emlékszünk, olvashattuk ennek a résznek a 7. versében, úgy összefoglalóan is: „Mindenestől szép vagy, én mátkám, és semmi szeplő nincs benned!” – tehát tökéletes szépség. Nemcsak a szerelem idején! Mikor azt tanították az eleink, hogy amikor szerelmes az ember, csak szerelmes, akkor az a bizonyos rózsaszínű köd, de aztán majd a házasságban kiderül, mert lakva ismerjük meg egymást. Ezt prédikációkban is sokszor hallottam, néha még én is mondtam menyegzői istentiszteleten. Amikor együtt lakik az ember a társával, kiderül, hogy mennyire szép. Szeplő nélküli? Semmi szeplő nincs benne?

Férjek, ilyenek érzitek és ilyenek látjátok minden nap a házastársatokat? Merthogy a feleségek ilyenek látják, az talán biztos, mert egy hívő férj az biztos, hogy szeplő nélküli, gyönyörű szép. De egy feleség? Vagy elhisszük, hogy Isten ilyenek látja azt a hívő embert, aki lehet, hogy éppen elbukott nagyon súlyosan ugyanabban a bűnben? Ha éppen házasságban, akkor épp a házastársa iránti szeretetében volt valami szeplő?

Ez a kijelentés viszont Istennek az érzése, szava, és bemutatja, hogy ő kinek, milyenek látja az ő népét és a hívő embert. És ezt emeli ki: mindenestől – nincs semmi szeplő benned, amikor látlak téged.

Az Efézusi levél 5. rész 27. versében kiderül, hogy az Úr Jézus pontosan azért szerette az ő elveszett népét, elveszett, bűnös népét, az ő egyházát önfeláldozóan, odaadó módon, még az életét is kész volt feláldozni, hogy ilyené lehessen. Ott az Efézusi levélben egy kicsit hihetőbbnek tűnik számunkra a kijelentés, mint itt az Énekek Énekében: „Hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörögés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen.”

Ez hihetőbb, mert arról van szó, hogy majd amikor eljön Jézus, no akkor lesz tökéletes. Addig lehet szeplő. És azt is elmondja itt, hogy azért is szeressék a férjek úgy a feleségüket, ahogy Krisztus szerette az egyházat, hogy akkor ezt a krisztusi szeretetet megélve a feleségekről a szeplők lekerülhessenek majd, amikor Jézus eljön. És ha Jézus ma jön el? Akkor már ma is szeplő nélkül lehet a társam és én is.

Nagyon fontos, hogy nem az a kérdés, hogy hihető-e vagy sem, hanem az a döntő, hogy kicsoda az az Úr és milyen ő, milyen az ő érzése, amikor elmondja, hogy kinek látja, kinek tartja az övét. Akkor is, ha nem látszik és nem tűnik hihetőnek. Sőt talán minden nap teszünk róla, hogy ne is higgyük el.

A Sátán pedig próbálja Isten népét, a hívő embert is gyötörni, hogy: – Nehogy már azt gondold, hogy téged ennyire szerethetne Istened! Hát nézd meg, hogy milyen vagy! Lehet az ördögi kísértő gondolatokra, vádoló szavakra is hallgatni, abban is lehet hinni, de azért érzitek, hogy csak jobb számunkra is, hogyha azt hisszük el, amit az Úr tart és mond. Mert az az igaz. A Sátán az soha nem a teljes igazságot mondja.

Jézus Krisztusban és Jézus Krisztusért, az ő váltságahaláláért – és ő győzelmes váltságahalált harcolt – ilyen lehet az Úr népe: „Mindenesztől szép vagy, én mátkám, és semmi szeplő nincs benned!” Mindent megtett az Úr Jézus ezért.

Hadd kérdezzem újra a férjeket, hogy így éreztek a társatok iránt? Ilyenek látjátok? Akkor is, amikor éppen valami szeplőt vesztek észre rajta – a szó lelki értelmében? De akkor is el kell gondolkozni, hogy most az a szeplő azért van rajta a társamon, mert ő a hibás vagy esetleg én nem szerettem olyan mélyen és azzal a szeretettel, ahogy Krisztus szeret? Hiszen azt mondja az ige, ha úgy szeretjük, ahogy Krisztus, akkor elkerülnek a szeplők.

Milyenek látjuk a lelki testvért? A házasságban élők és egyedül létben élők egyaránt a gyülekezet közösségében. Milyenek látjuk a gyülekezetet, azt a kis közösséget, ahova tartozunk? Lehet, hogy látjuk a szeplőket, látjuk mindazt,

ami olyan elviselhetetlennek tűnő számunkra és olyan tökéletlenné teszi épp a mi csoportunkat. De ha azt nézzük, hogy az Úr kicsoda és milyennek látja az övéit, akkor ebben a bibliai kijelentésben bemutatja az Úr, hogy ő szépnek látja.

Én pedig most még csupán felvezettem, hogy a 12. verstől kezdődő kijelentésben miért is mondja ezért egy másik képpel Isten, hogy milyen is az ő népe. Az ő mátkája szépségét sorolja, elmondja örömmel, hogy mit érez iránta, aztán a 12. verstől, hogy „bezárt kert”. Így van a Károliban: „Olyan, mint a berekesztett kert az én húgom, jegyesem!”

Bezárt, berekesztett kert – ezzel a metaforával folytatja tovább az ő isteni szeretetének a kijelentését, kinyilatkoztatását. Bemutatja, hogy mi van annak a háttérében, hogy ő ennyire szépnek látja, tartja, érzi az ő menyasszonyi népét. Kiderül, hogy azért szereti ennyire, mert az övé. A bezárt, berekesztett kert képe legelőször is, minősítetten is, erre utal. Ahogy olvastuk, hallhattuk, hogy ebbe a kertbe nem mehet be senki más, csak az, akié. Ide nem mehetnek a turisták. Ide csak a szerelmese mehet.

Azt is hallottuk, hogy vágyakozik a jegyes, a mátká, a menyasszony is arra, hogy jöjjön is a szerelmesem, itt a 16. versben. Majd az 5. rész 1. versében – most a fejezetbeosztás nem lényeges, az ősi szövegben nem is voltak – a lényeg, hogy ismét kimondja a vőlegény, a férj, hogy: igen, én megyek, szedek, eszem azokat a drága gyümölcsöket, amit a 16. vers szerint a menyasszony felajánl, hogy jöjjön, hogy szedje és egye.

A szentség gondolata van ebben a gyönyörű képben. Szent – azt jelenti elkülönítettség, valakihez tartozás. És természetes módon benne van a tisztaság. A tisztaság szempontjából: szép vagy én mátkám – „Mindenestől szép vagy, én mátkám, és semmi szeplő nincs benned!” De azért, mert az enyém vagy. És teljesen mindegy, hogy mások mit mondanak rólad, te az vagy, akinek én látlak és tartalak – és Istennel kapcsolatban ezt olyan bátorító kimondani – és akivé formálsalak, és akivé az életedet formálom, ha szükséges még mindig. Ebbe a kertbe tehát csak az mehet be, akié.

Pedig ez a kert rendkívül szép, gyönyörűsége. Itt a különböző kifejezésekkel bemutatja a szépségét, beszél élő víznek kútfejről, a kertben levő forrásról. Ha az ókori kertre gondolunk, ezt a kertet be lehet zárni, és hogyha senki nem megy be és semmi nem is történik, ebben a kertben mindig lesz élet, mert van benne forrás, van, ami öntözi a növényeket, vagy ahonnan lehet öntözni. Ezek a kertben levő növények pedig gyönyörűek: gyümölcsfák, virágok, bokrok – nem sorolom tovább.

Viszont amikor ezt a kifejezést írja itt, hogy „gránátalmakert”, itt azt a szót használja a kert kifejezésnél, amit jól ismerünk, amiből a 'paradicsom' kifejezés származik: *pardes*. Eredetileg perzsa jövevényszó, de a héberben bekerített rész, park jelentéssel. Ebből fejlődött ki aztán, amit más szóval Édenkertnek gondolunk, paradicsom.

Édenkerti állapotok, paradicsomi viszonyok. Csakhogy az Énekek Éneke kijelentése már a bűneset utáni élethelyzetben. És gondoljuk el: Istennek az érzései, vágya és mindaz, ami és aki ő ezért az ő népe iránt – személyenként és kö-

zösségként is egyaránt, és a házasságban ezt minősítetten átélve – bűneset utáni állapotok közt, akár még bűneset utáni állapotok ellenére is paradicsomi viszonyok, édenkerti örömök, boldogság. Mert az Úr és a népe kapcsolatáról van szó.

Nem az a kérdés, hogy milyen körülmények között él Isten népe a földön, hanem az a kérdés, hogy kivel való szeretetkapcsolatában éli ezt meg.

Bőségesen vannak gyümölcsök. Az Efézusi levél bemutatja a házasság szeretetpéldájával Krisztus és a népe szeretetkapcsolatát. Most a Galata levelet fejeztük be, ott pedig az 5. rész 22. versében olvastuk a Lélek gyümölcsét. Egyes számban a gyümölcs, de több részében: „szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség”.

Ezek a gyümölcsök egy olyan nép életében, akikhez tartoztak a galatabeli gyülekezetek is, és ha emlékeztek, nagyon szomorú tényeket kellett leírni az apostolnak azokról a gyülekezetekről. Voltak, akik vissza akartak menni a régi, megszokott vallási képzetekbe és még az a kifejezés is olvasható volt, hogy „elszakadtatok Krisztutól”, akik valamit akartok elérni. Tehát akkor Jézussal nem lesz kapcsolatotok. És ilyen gyülekezeteknek írja le mégis a „Lélek gyümölcse” és ez van bennetek. Ilyennek látja, írja és mutatja be Isten az ő népét.

A másik gondolat pedig: ez a kert, berekesztett kert nemcsak gyönyörűséges, hanem akkor nagyon boldogító annak, aki a kertbe mehet. Gyönyörködő boldogság. Ahogy mi is az ifjúsági csendeshétvégén ott sétáltunk, és nem volt ez olyan rendkívüli kert, mégis annyira örömteli volt ott járni, hallani a békának a kuruttyolását és látni a gyönyörű naplementét. Apró szépségek, de lehet benne gyönyörködni.

Ezt a köszöntés igéjében hallottuk Zofóniás könyve 3. rész 17. versében. Előtte meg a 16.-ban volt, hogy „Ne félj! Ne lankadjanak kezeid Sion!” – mutatja tehát, hogy Isten ószövetségi népe is félhetne, lankadna a keze. Lankadt-e már a kezed imádság közben azért, mert esetleg arra gondoltál, hogy imádkozol a társadért, de nem nagyon látod rajta a változást? Akkor meddig imádkozzam, hogy változzon? És lehet, hogy nem neki kéne változni, hanem neked.

Ha hiszed azt, hogy az Úr azt mondja a folytatásban: „örül te rajtad örömmel”. Te nem tudsz örülni a társadnak éppen, de az Úr meg azt mondja: én viszont örülök te rajtad örömmel – de a „te rajtad”-ban benne van a társad is, mert te meg ő egy vagytok. Gyönyörködik az Úr az ő népében, boldog. Bemegy a kertbe a vőlegény és amit ott lát és amilyennek érzékeli, az hihetetlen boldogsággal, örömmel tölti el.

Másfajta kapcsolatban a képi kifejezésre nézve, de ez a fajta öröm, gyönyörködés jellemezte a mennyei Atyát, amikor – emlékeztek – Jézusra néz és így mondja a Lukács evangéliuma 3. rész 22. verse szerint: „Te vagy amaz én szerelmes Fiam, te benned gyönyörködöm!” Látja Jézust. Jézus egyedülálló férfi volt. És mit is csinált Jézus éppen előtte, akiben gyönyörködhetett a mennyei Atya? Éppen a megkereszteltetése történt. Az Írások szerint.

Emlékszünk, a megkereszteltetés az azt mutatja, vetíti előre, hogy ez a megváltó Jézus egyszer nagyon utálatos lesz majd az Istennek. Annyira utálatos, hogy el fogja vetni. Őt fogja megítélni, el fogja teljesen hagyni. Hogy lehetne Is-

ten és egy ilyen utálatos, bűnt hordozó Istenembere, hogy lehetne szeretetközösségben? De boldogan gyönyörködik a mennyei Atya az Egyszülött Fiúban, ahogy látja az életét a földön. Mert az Úr Jézus burokban élt. Édenkerti burokban. És semmi nem támadhatta őt a földi életben, semmi nem kísérthette, tökéletes közösségben az Atyával, mert szinte édeni állapotok között élt Jézus. De ugye nem ilyenek között élt ő sem?

Ezért fontos, hogy a „berekesztett kert” az nemcsak azt a boldogságot érzékelteti, amit lehet érezni a gyönyörködés miatt, hanem a biztonságot is. Több b-betűs szó lesz most: boldogság, biztonság. A berekesztett, bezárt kert az védelem alatt van. Nem is tud bemenni senki más oda. Az Édenkertben Ádám és Éva kísérthető volt. De a „berekesztett kert” képe a bűneset utáni világban azt mondja: ide nem jöhet be más. Nincs joga bemenni, sem lehetősége, mert nem akárki védi és nem akárkié ez a kert. Akkor miért van az, hogy még hívó emberek is el tudnak válni? Ez az egyik legszörnyűbb bűn a földi életben, ami történhet és ami az Úrnak a szomorúságát okozhatja. Ez a valóság? Vagy az a valóság, hogy a „berekesztett kert” – az Urat látom – az biztonságot jelent és védelmet. Isten maga vigyáz az övéire.

Jézusnak mi is az egyik méltóságneve? Nemcsak az, hogy Szabadító, hanem – és a Károli-fordításban ezt a szót használta Károli, mikor az angyali kijelentést írja le: „Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” És Jézus nem véletlenül mondta – szintén ezzel a szóval fordítja Károli – a mennyei Atyának, hogy „én megtartottam őket a te nevedben; akiket nékem adtál”. Pedig Péter még utána tagadott is háromszorosan. Meg egyáltalán nem volt a többi tanítvány sem nagy példája a hívó életnek mindig. Pál magáról is azt kell, hogy mondja: én a bűnösök között még mindig az első vagyok. És mégis biztonságot jelent a berekesztett kert, ha látjuk, hogy az Úr kinek tartja, milyennek látja az övéit, mit érez Isten.

Most gondoljuk el: ha Isten ezt érzi, akkor ebből milyen tettek fakadnak az Isten részéről az övéi életében, az övéi számára? Pontosan a látszólag valóságosnak tűnő földi életem szempontjából is jutott ez eszembe: hát én is hány-szor elesem a kísértésben! Arra jöttem rá, hogy nekem érdemes nem bekapcsolni reggelente a rádiót, akármelyiket is, hogy hallgassak híreket hét óra körül – főleg akkor, ha itt szolgálni kell, de ha a gyermekek közt szolgálok, akkor is igaz ez, meg egyáltalán –, mert ha meghallgatom vasárnap a híreket, és valami olyan hírt hallok, az úgy fel tud bosszantani, főleg, ha az igazságérzetemet bántja. Akkor máris olyan bosszús vagyok. Persze hát az Úr kegyelme jelzi, miközben jövök, sétálok le a Nagyajtai utcában, akkor úgy segít az Úr ettől felszabadulni. De sokkal egyszerűbb nem bekapcsolni a rádiót, mert ha valami fontos hír történik, majd mondják a többiek.

De a kísértés problémája. És miről beszél a Szentírás, hogy nem lesz semmi kísértésetek? Nem ezt mondja. Hanem azt mondja, hogy nem lesztek feljebb kísértetve annál, mint ahogy el tudnátok hordozni. Miért? Miért lehet ez a valóság? Az előbbi ige a Korinthusi 1. levél 10. rész 13. verse, a másik pedig a Zsidókhoz írt levél 4. részben ott a végén, hogy: Mert nem oly főpapunk van, aki

nem tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett mindenkiben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt. – azaz csak nem esett bűnbe.

Miért van biztonság e berekesztett kertre nézve? Mert az Isten Fia, Jézus nemcsak szabadító-megváltó Isten, hanem megtartó-megváltó Isten is. Az övéit úgy szerette, hogy önmagát adta értük és közben pedig a földi életük során, amíg el nem jön Jézus, ezt az ő megváltó munkáját az ő megtartó munkájával szeretetéből végzi. Jézus cselekszik itt is. Ezért nagyon fontos, hogy a hívó élet az nem a mi cselekedeteinken múlik, hanem Jézus tettein múlik, az meg elvégeztetett, mi ezt hittel ragadhatjuk meg.

A hit pedig azt jelenti, hogy akkor már nem az a kérdés, hogy én megőriztem-e magamat tisztán a házasság előtt, ha fiatal voltam vagy sem. Hanem az a kérdés, hogy mit tett Jézus, és az ő tette, az ő személye hogyan lehet hit által valóság számodra. Óriási ajándék, hogyha a fiatalok között ti is úgy vagytok itt most, aki tisztán őrizte meg magát annak a számára, akit majd az Úr ajándékba ad neked, ha a házasság kegyelmi ajándékát kapod. De a tisztán megőrizni magadat – nemcsak fiataalként, hanem régebb óta fiataalként is – azt jelenti, hogy nemcsak a testi kapcsolatra nézve, hanem a szememet, a gondolataimat abban a világban, amiben élünk. Tisztán, szűzen, teljes tisztaság, nincs semmi szeplő benned.

És mi van, ha nem sikerült? Ha mégiscsak beszennyeződött a testünk, a szemünk, a gondolatunk, az indulataink? Az Úr szabadítása, megtartó munkája pontosan azt a megújított életet igazolja, ami azt jelenti: „Mindenestől szép vagy, én mátkám, és semmi szeplő nincs benned!”

Dávid vétkezett Betsabéval, de ő megszabadult, elfogadta az Úr szeretetét, kegyelmét és Isten maga mondja róla később, hogy ő csak azt tette, ami kedves volt a szemeim előtt. Az ő egész életét így foglalja össze. Csak azt tette.

Olyan nagy ajándék, hogy ez valóban így van, hogy ami a múltban szenny, tisztátalanság – a „berekesztett kert” biztonsága, védelme igei gondolatában elmondható –, hát az a bűn nem rajtad van már, nem benned van. Hát kin van a bűn? Jézuson. Ő elhordozta. Akkor annak a bűnnek már semmi köze nincs hozzád. Ez akkor is igaz, hogyha a bűnöm következményeit lehet, hogy hordozni kell. De az nem a bűn. Az az Úr szabadítása, megtartó munkájának a részeként.

Házasságban is. Volt olyan nap a házások életében itt közöttünk, akiknek sikerült egy napot úgy eltölteni, hogy nem vétkeztél semmiben a társad ellen? Mert lehetnek ilyen napok. De nem ezek a jellemzőek valószínű. És mégis: „Mindenestől szép vagy, én mátkám, és semmi szeplő nincs benned!” – mert a „berekesztett kert” biztonságban van.

Márk evangéliumát kezdtük olvasni ma. Ő az a János Márk az evangéliumi történetekben, az Apostolok Cselekedeteiről írott könyvben és az újszövetségi levelek soraiban, aki elhagyta a missziói területet, amiért nemsokára ő miatta Pál és Barnabás szétválk a missziói küldetés folytatása során. Tehát nagyon sok negatív. Ráadásul egy fiatal, aki nagyon lelkes volt, de aztán mégis otthagyta a szolgálatot. Viszont nem sokkal később több levélben is megtudjuk, hogy Pálnak hűséges munkatársa és mégiscsak olyan valaki, akivel az apostol nagyon

szeretne együtt szolgálni az élete végén is: neki hasznos a szolgálatra. S ha még ez nem lenne elég: ez az a fiatalember, akivel az Úr leírta az egyik evangéliumi kijelentést. Márk evangéliuma leírja ez a Márk.

Mert „berekasztott kert”. Édeni környezet, édeni viszonyok, pedig bűneset utáni állapotok. A Sátánnak semmi joga nincs ebbe a kertbe bemenni, bármit ügynöködni. Mert ez a kép azt mutatja: csak az Úr és egyedül az Úr mehet be. Ezért a bensőségesség jellemzője gondolata is itt van. Boldogság, biztonság, bensőségesség.

Amikor valaki mással együtt sétál a kertben vagy a családi napon az arborétumban – ahol lesz még egy bemutató felvezetés is, amikor elmondják, hogy milyen szép növények vannak ott –, akkor úgy együtt tudunk örülni. És akik ott vagyunk, a családi napnak is ez a lényege, hogy a gyülekezet családjai – én is ott leszek egyedülállóként –, tehát a családi nem az, hogy akik családostok csak vagy házasok, hanem bárki, aki a gyülekezet része, tagja személyenként is, együtt egy nagy lelki család. És az nagyon bensőséges. Átérezzük az együttlétni az örömet. A házasságban minősítetten, de a gyülekezeti lelki kapcsolatokban is.

De ez az átértézt együttlét itt most az Isten és a népe közötti kapcsolat szempontjából. Ezért volt ott a zofóniási igében ez, hogy: „az Úr, a te Istened közötted van” – ezt volt az első. „Közötted van” – ezért nem kell félned; „erős ő, megtartó” – Megtartó. És hogy volt a folytatás? „Örül te rajtad örömmel, hallgat az ő szerelmében, énekléssel örvendez néked.” A zofóniási kijelentésben az Úrnak a jelenléte, tettei és utána az érzései. A „berekasztott kert” igei témájában is itt a 4. részben Istennek az érzései és abból mi minden következik hangsúlya. Az ő jelenléte.

Ezt az Istennel való bensőséges szeretetközösséget a halál sem szakíthatja meg. Mit is mondott Jézus a megtérő latornak? „Bizony mondom neked, még ma velem leszel...” És hol? Hát „...a paradicsomban.” Egyáltalán nem volt édeni körülményben az a megtérő lator, hiszen a kereszten függött Jézussal együtt. Az nem édeni állapot. Éppen a bűneset utáni állapotoknak a nagy valósága. Minden istentelensége, bűne ott volt ennek az embernek és méltó volt arra, hogy vesszen el, hát még a római állam is elítélte. De ez az ember teljesen megváltozott. Gyönyörködik benne a mennyei Atya, Jézussal szeretetkapcsolat és nem-sokára meghal és a paradicsomba kerül.

Akik hitben hunynak el, hitben hálnak meg, mennek a paradicsomba. Még a halállal és a gyásszal szembesülő hívó ember, Isten népe is tudhatja, hogy ez sem gátolhatja a berekasztott kert boldogságát, biztonságát, bensőségességét. Valami nagyon elszomorító történik velünk, nem értjük – nekem is volt sok ilyen, sajnós –, de még az is közelebb visz az Úrhoz. Az Úrral való bensőséges szeretetkapcsolatot erősíti. Pedig a bűneset utáni világ szörnyűségei történnek, de ha az Úrra nézek, akkor látom, hogy édeni viszonyok mégis az Úrral.

Ennek a megtérő latornak nem volt hosszú élete a földön, de boldog lehetett biztonságban és boldog, bensőséges szeretetközösségben lehet a paradicsomban a megmentő Úrral.

Saul/Pál hosszabb időt kapott a földi életben – emlékeztek –, évtizedeket. És kik között élte Pál az életét? Isten népe között. Ő egyedülállóként. Péter viszont a feleségével együtt ment és volt Isten népe között és így élte meg ezt a boldog életet.

Még Jóbot említem. Mivel Jóbot éppen azért érte nagyon nagy próba, mert benne gyönyörködött az Isten, de ezt a Sátán nem bírta elviselni, ezért támadta Jóbot, erre engedélyt kapott. De a végén Jób is még bensőségesebb, még mélyebb szeretetkapcsolatba került az Úrral: Eddig csak hallomásból tudtam felőled, de most saját szememmel látlak téged – mondja ott a 42. rész szerint.

Berekesztett, bezárt kert – ennek minden boldogsága, biztonsága, bensőségessége. Ha ezt látja, hiszi Isten népe, a hívő ember, akkor a 16. verset érti, hogy hát ha a szerelmesem ilyen és ilyenek jellemez és én vagyok ez a kert, akkor én mondom, hogy „...jöjjön el az én szerelmesem az ő kertébe, és egye annak drágalátos gyümölcsét.” Ha tehát én vagyok a kert, akkor ő pedig jöjjön, mert a kert nem önmagáért van, hanem azért, akié: jöjjön el az ő kertjébe.

Aztán mondja az 5. rész 1. versében: „bementem az én kertembe”. A szeretetközösség vállalása, de most már nem az Úr oldaláról, hanem az övéi oldaláról. Vágyakozik az Úr népe az Úr szeretetére. És azt mondja, hogy akkor az én életem, a mi életünk olyan legyen, amiben gyönyörködhet az Úr, boldog lehet, amiben ezt a biztonságot megéljük, amiben ezt a bensőségességet átéljük az Úrral. Földi körülmények között, de mégis édeni viszonyokban.

A Galata levél 5. rész 22. versét említettem, ez a Lélek gyümölcse. Ezek a gyümölcsök teremnek, az Úr termi őket, de rajtunk és közben jön az Úr és örvendezhet nekik és élvezheti.

Azt a közösséget hitben megélni, amely közösség alapja, megvalósítója egyedül az Úr, de az övéi, az ő népe a szeretetben, hitben megélik. Az ő szeretetén alapulva a mi szeretetünk az Úr iránt. Szentségben, tisztaságban.

Amikor mindezt házasságban élhetjük – élhetitek, akik házasságban éltek – ott tényleg megint ki kell mondani, hogy minősítetten. Galata levél 5. rész 22. verse, és majd nézzétek meg, hogy az Efézusi levél 5. rész 22. verse – szintén ez a versszám –, ahol kezdődik annak a leírása, hogy a feleségek hogyan szeressenek, illetve a férjek hogyan szeressenek, mert mindez annak alapján, hogy Krisztus hogyan szeretett. Galata 5,22 – Efézus 5,22.

Az igei gondolat zárása – és ez fontos – mégsem az övéi szeretete az Úr iránt, hanem ahog az 5. rész 1. verse ezt az egész témát keretbe foglalta: az Úr szeretete az övéi iránt. Az ő érzéseivel kezdtük, az ő érzéseivel, indulataival zárjuk. De mivel így érez, ilyen indulatok vannak, ilyen vágyak, ez az isteni szeretet ezért teszi, amit tesz. Azt mondja: bemegyek a kertembe, szedem a gyümölcsöt és eszem – azaz miközben mi tapasztalhatjuk annak az örömét, hogy de jó az Úrnak kedves módon élni, ahogy Jézus is tette ezt, közben az Úr is elmondja, hogy igen. És akkor már ő nemcsak az Egyszülött Fiúban gyönyörködik, hanem gyönyörködhet Isten gyermekében és Isten gyermekeiben. Egyenként és közösségként, minősítetten a házasságban.

Jézus eljövetelkor az Új ég és az Új föld örök dicsőségében, akkor már nem is a paradicsom lesz, nem ez az állapot, mert az csak a léleknek, a test itt van a földön. De az Új égen és az Új földön ott is kert, de már nem bezárt kert, hanem az egész új ég, új föld egy nagy kert, ahol Isten, az Úr Jézus, a Szentháromság Isten boldog szeretetközösségben az övéivel mindörökre.

De addig is ebben a földi életben, minden bűneset utáni állapot, körülmény mellett vagy ellenére is boldogan az Úrral. Ő mindenképp boldog. Ő mindenképp biztonságban akarja tudni az övéit és velük nagyon bensőséges szeretetkapcsolatban akar lenni, mert ő a „berekesztett kert” példájában mutatta be ezt. Hiszed-e ezt?

Imádkozzunk!

Imádunk azért, mennyei Édesatyánk, mert az Ószövetségben is Jézusra mutatsz újra meg újra. És olyan nagy kiváltság az nekünk, Urunk, hogy mi már úgy láthatjuk mindezt és úgy olvashatjuk a Szentírásban anyanyelvünkön is mint beteljesedett ígéret. Áldunk azért, mert az Úr Jézusért lehet nekünk is ilyen életünk, amire te magad jelentetted ki, hogy gyönyörködni akarsz és tudsz benne.

Köszönjük ennek a bibliai képnek a bátorítását, hogy te berekesztett kertként, bezárt kertként látod, tudod és érzed a te népedet.

Látod, hogy mi nagyon szégyelljük, amikor mégis beszennyeződött a testünk, az életünk. Bocsásd meg, ha azért nem lehet a házasságunk vagy családi életünk igazán szeplő nélküli, mert mi nem vagyunk a helyünkön. De áldunk, hogy akkor is szólt a bátorításod, vigasztalásod nekünk: az Úr Jézusban Megtartót is adtál, nem csupán Szabadítót.

Köszönjük, hogy a mi érzéseink is, a mi vágyaink, akaratunk, gondolkodásunk is olyan lehet, amilyenek az igében te kijelentetted, és ahogyan te gondolkodol, te érzel és te akarsz. Köszönjük, hogy így lehetünk mi krisztusi életű hívő emberek és közösség.

Imádkozunk, hogy segíts azoknak a lelki testvéreinknek, akik nehézségek között vannak, próbák között. Köszönjük, hogy valóban még a gyászban is tapasztalhatjuk a te bensőséges szeretetközösségednek a vigasztalását, békességét. Ezen a héten is kellett megállni testvéreinknek ravatal mellett, nekik adj minősítetten is békességet és vigasztalást.

Segítsd meg a fiatalokat, az egyedülállókat hűséggel várni a tőled kapott társra, tisztán és szentül.

Segítsd meg a házасokat közöttünk, hogy ők is a krisztusi szeretetet mutathassák ki a hétköznapiak során otthon is a családban, itt a gyülekezetben és bárhol, ahol vannak.

Köszönjük, hogy magyar népünk számára is kérhetünk tőled újra meg újra kegyelmet, szabadítást. Urunk, a Kárpátalján levő testvéreinknek kérünk, hogy adj megoldást, fizikai és lelki értelemben egyaránt. Most az ottani választások után, ha kedves neked, hadd legyen változás, hadd legyen ott béke. De addig is a te néped tagjai érezzék át a bezárt kert képe drága biztonságának az üzenetének az erejét.

És imádkozunk, hogy legyél a mi vezetőinkkel most a választásokra készülve a kampányidőszakban is. Őrizd őket alázatban és adj nekik bölcsességet, szeretetet a szívükbe is, Urunk.

Köszönjük, hogy most a csendes imádságban elmondott személyes imádságainkat is kegyelmedbe ajánlhatjuk. Hallgasd meg azokat is, kérünk, Jézus érdeméért.

Ámen.

89. ZSOLTÁR

Isten ígéretei beteljesednek. (A Messiás-királyról.)

Genf, 1562.

Az Úr- nak ir- gal- mát ö- rök- ké
 És hű- sé- ges vol- tát min- den- kor
 é- nek- lem,
 hir- de- tem, Mert mon- dom, hogy meg- áll
 mind- ö- rök- ké ir- gal- ma, Me- lyet úgy
 meg- é- pít, hogy meg- áll- jon min- den- ha,
 És hogy mind az é- gig e- rő- sí-
 ted, meg- tar- tod Te szent i- gaz-
 sá- god és a te fo- ga- dá- sod.

7. Boldog a nép, amely tenéked örvendez, :/: Minden dolgát, Uram, ez viszi jó véghez. Fényes orcád előtt ezek járnak merészen, És a te nevedben örvendeznek szüntelen, Mert nagy dicsőségre őket felmagasztalod, És jótéteményed rajtuk megsaporítod.